

هدایت، فضل، نعمت و رحمت با هم متصل اند و از یکدیگر جدا نمی شوند. همان گونه که گمراهی و بدبختی به هم متصل اند و از یکدیگر جدا نمی شوند. خداوند متعال می فرماید: **{به راستی گناهکاران در گمراهی و گرفتار آتشند} [سوره قمر آیه ۴۷]**

آتشی که در این سوره شعر نامیده شده است،

عذابی است که اوج بدبختی و تیره روزی در آن قرار دارد و در برابر سرانجام گناهکاران، خداوند متعال سرانجام پرهیزکاران را در همین سوره چنین می آورد: **{بی گمان پرهیزگاران در باغها و [در جوار] جویباران خواهند بود} [سوره قمر آیه ۵۵-۵۴]**

پس راه سعادت و خوشبختی این است اگر می خواهی آن را پیمایی و از آن پیروی کنی. این راهی نیست که بر اساس خرافات و بدعات روحی یا براساس فکر مجرد استوار باشد. راه سعادت و خوشبختی این است و راه دانش و تمدن نیز همین است..

نجات دهنده انسانیت

"منصفانه است که محمد را نجات دهنده انسانیت بنامیم و من بر این باورم که اگر مردی چون او زمام امور دنیای جدید را عهده دار شود در حل مشکلات آن موفق خواهد شد و صلح و سعادت بر آن حکمفرما خواهد شد"

برنارد شاو
نویسنده انگلیسی

بدبختی و تیره روزی بشر به ثروت و فقر یا صحت و بیماری یا آزمایی در زندگی دنیا مربوط نمی شود. بدبختی به سبب دوری از خداوند و منحرف شدن از راه او و منقطع شدن رابطه بین او و خداوند بوجود می آید. آن گاه که زکریا با دعایش به خداوند توسل جست؛ گفت: **{و پروردگارا [هرگز] در دعایت ناامید نبوده ام} [سوره مریم آیه ۴]**

همانا در گذشته تو مرا عزت و اکرام نموده و دعای مرا اجابت کرده ای این بار نیز مرا به اجابت کردن مسرور ساز و این قضیه فقط برای زکریا نیست. بلکه خدای عزوجل به ما خبر داد و فرمود: **{و چون بندگام درباره من از تو پرسند، [بگو]: به راستی که من نزدیکم. دعای دعا کننده را هنگامی که مرا [به دعا] بخواند، روا می دارم. پس باید که از من فرمان پذیرند و به من ایمان آورند باشد که راه یابند} [سوره بقره آیه ۱۸۶]**

تا زمانی که رابطه میان بنده و خدایش برقرار است سعادت و خوشبختی او محقق می شود و بدبختی او زمانی آغاز می گردد که این رابطه قطع شود و به اندازه کوتاهی انسان در انجام دستورات خداوند اضطراب و خلل در روح و روان و زندگی او بوجود می آید.

به همین سبب خداوند هدایت و رحمت و گمراهی و بدبختی را در کنار هم می آورد. از نمونه نخست این آیه است: **{اینانند [استوار] بر هدایت از [سوی] پروردگارشان و اینانند که رستگارند} [سوره بقره آیه ۵]**

و کلامش که می فرماید: **{اینانند که از جانب پروردگارشان درودها و رحمتی بر آنان است و همینان رهیافته اند} [سوره بقره آیه ۱۵۷]**

و همچنین کلام خداوند که می فرماید: **{پس اگر از [سوی] من هدایتی برایتان بیاید، هر کس که از هدایت من پیروی کند، گمراه نمی شود و به رنج نیفتد} [سوره غافر آیه ۶۷]**

هدایت: بازداشتن او از گمراهی است و رحمت: بازداشتن او از بدبختی و تیره روزی و این آن چیزی است که خداوند متعال در آغاز سوره طه آورده است: **{قرآن را بر تو نازل نکردیم که به رنج آفتی} [سوره طه آیه ۲-۱]**

فرو فرستادن قرآن و دور شدن بدبختی از او را، در کنار هم گرد آورد. همانگونه که در انتهای سوره در حق پیروانش گفت: **{گمراه نمی شود و به رنج نیفتد} [سوره طه آیه ۱۲۳]**

